

[Jens Thoft]

ne, af advokaterne, som ikke har gjort deres arbejde godt nok; de har købt en ejendom på basis af en lejeværdi og dermed også et skatte-regnskab, som notorisk ikke kan holde, hvis man opgør lejeværdien efter reglerne. Det er det ene element, og det vil jeg ikke kritisere at skattevæsenet tager fat i.

Men det andet element er, at når skattevæsenet vurderer, hvad lejeværdien så skal være, ganger man altså med to. Så først bliver de taget i skægget af ejendomsmæglere, byggefirmaer og advokater, og bagefter bliver de altså – nu må jeg ikke bruge udtrykket snydt, men de bliver i hvert fald også taget i hoved og bag af skattevæsenet. Det gør det altså ikke bedre, og det er en væsentlig del af hele problemstillingen.

Årsagen til, at jeg synes, det er så godt, at vi får debatteret dette spørgsmål, er, at det, der foregår, er uanstændigt. Der mangler enhver form for retssikkerhed. Jeg bemærkede, at også fru Bodil Melgaard Haakonsen gav udtryk for, at det var vigtigt, at der var retssikkerhed. På det her område mangler borgerne fundamentalt enhver form for retssikkerhed. Man er i den grad overladt til den enkelte medarbejders og skattevæsenets slag på tasken.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg synes, det, hr. Jens Thoft sagde til aller- sidst om, at der manglede retssikkerhed, og at der manglede faste regler, er rigtig. Ja, præcis, og det er derfor, man har nedsat udvalget. Det er det, der er problemet i det.

Men der mangler jo ikke adgang til at anke sagerne og få dem bedømt af andre instanser, og det er vel den sikkerhed, som borgerne i almindelighed må påberåbe sig, når der er tale om, at et område er ureguleret, og når der i øvrigt er tale om et skøn, som kan ankes.

Derfor synes jeg måske, at vi havde – og det var det, som var mit formål med at tage ordet i første omgang – fået debatten op på et niveau, hvor det blev til overskrifter i stedet for det, som er det egentlige problem: at vi har fået præsenteret et område, som egentlig først og fremmest er en fidus, og det tager nødvendigvis noget tid, før man kan nå frem til en egentlig lovregulering. Det skal gøres ordentligt, og det håber jeg vi kan få gjort meget hurtigt.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Den indirekte kritik af fru Pernille Sams' forslag, som jeg hører i hr. Jørgen Estrups svar til mig, er jeg enig i. Det vender jeg tilbage til i ordførertalen.

Men det er jo ikke sandt, at der er masser af klageinstanser i denne sag. Det er ikke sandt. Jo, der er da skatteankenævn og Landsskatteret, men hvad er der sket i Århus? Det er nu altså mit pastorat, og derfor må hr. Jørgen Estrup undskylde mig, at det går mig lidt på. Det, der er sket, er, at man har lagt et meget stort boligmarked fuldstændig dødt. Det er ikke muligt i dag at omsætte en interessentskabs- eller andelslejlighed. De kan ikke omsættes. Det betyder, at man stavnsbinder nogle mennesker, som er ude af stand til at komme fra de lejligheder, de bor i.

Jamen de kan da bare klage – ja, godmorgen, min bare! Hvor kan de klage henne? Til skatteankenævnet? Det tager et halvt år. Til Landsskatteretten? Det tager to et halvt år. Og udtager de syn og skøn – og det er der behov for i disse her sager – så tager det tre år. Vi er henne på den anden side af årtusindskiftet, før vi ved, hvordan lejeværdireglerne skal være; så længe er de unge mennesker stavnsbundne i de lejligheder. Derfor er der altså et behov for, at vi griber ind, og det kan ikke vente til år 2000; det håber jeg også hr. Jørgen Estrup er enig med mig i. Ja, det kan jeg se at hr. Jørgen Estrup er.

Det egentlige problem er, at man tager alt for voldsomt fat og dermed lægger et helt boligmarked dødt og stavnsbinder folk. Det, der sker, er uanstændigt.

(Kort bemærkning)

Kirsten Jacobsen (FP):

Problemet med boliginteressentskaberne og andelsboligerne og den skønsmæssige lejeværdiansættelse, som det særligt har vist sig i Århus, er jo i bund og grund et problem, som stammer fra dette hus. Det stammer fra dårlig lovgivning, og den er blevet udnyttet; det er jeg såmænd enig med hr. Jørgen Estrup i. Man kan kalde det en fidus, eller man kan kalde det, hvad man vil, men der er nogle uskyldige mennesker, som er blevet ofre. Der bor altså nogle mennesker i de boliger – om man bruger